

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af delegerede for Danmark og Sverige i Stockholm i Aaret 1929 vedtaget Forslag til Overenskomst om Samarbejde mellem de to Lande angaaende Isbrydningstjeneste i Øresund og visse tilgrænsende Farvande.

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 5831).

Sagen sættes til Forhandling.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stau-ning): Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning er Resultatet af Forhandlinger mellem Regeringsrepræsentanter fra de to Lande, Sverige og Danmark, angaaende et fremtidigt Samarbejde med Hensyn til Isbrydningen i Øresund og visse tilgrænsende Farvande. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der i forrige Vinter i Februar Maaned, efter at Isvanskelighederne var blevet saa betydelige, at Kieler-Kanalen officielt blev erklæret for lukket for Skibsfarten, etableredes et Samarbejde mellem dansk og svensk Isbrydning til Gennemførelse af Trafikken i Kattegat, Øresund og den sydlige Del af Østersøen, altsaa de Farvande, der kan betegnes som de naturlige Forbindelsesveje mellem Nordøen og Østersøen. Initiativet hertil udgik den Gang fra dansk Side, og det var vel ingen Tilfældighed; thi da Rigsdagen i 1924—25 behandlede Spørgsmaalet om Bygningen af Isbryderen „Lillebjørn“, var det forudsat, at vi under vanskelige Isforhold skulde søge et saadant Samarbejde med Udlandet, og Tanken om et Samarbejde med Sverige maatte efter Sagens Natur være den, der laa nærmest. Det er da paa Grundlag af Resultatet af den Samvirken, som altsaa fandt Sted i nogen Tid af den forrige store Isvinter, den svenske Regering afvigte Efteraar indbød den danske Regering til Forhandling med det Formaal at faa det Samarbejde, der var begyndt under tilfredsstillende Former, nærmere lagt til Rette med Hensyn til Fremtiden. Det er Resultatet af de saaledes førte Forhandlinger, som nu foreligger, og som vi har ment det rigtigt at forelægge i Form af Forslag til Rigsdagsbeslutning, saaledes at det kan faa den officielle Godkendelse, som denne vigtige Aftale gør det rimeligt at tilvejebringe.

Overenskomsten bestaar af 15 Artikler. Det forudsættes i Indledningen, at Danmark og Sverige allerede paa Grund af deres

geografiske Beliggenhed naturligt maa være henvist til i Forening at overtage Ledelsen af den Opgave under Isvanskeligheder af Betydning paa Adgangsvejene til Østersøen at sørge for Opretholdelsen af Skibsfarten i Øresund og visse tilgrænsende Farvande, og i Artikel I udtales i Tilslutning hertil Princippet om, at de to Regeringer paatager sig denne Opgave, idet de i Fællesskab vil opretholde Isbrydningstjenesten paa de naturlige Søveje til og fra Østersøen samt i visse tilgrænsende Farvande.

Efter Artikel II vil Isbrydningstjenesten assistere, uanset Nationaliteten, alle Skibe, der efter deres Ladningspapirer medfører enten fuld Ladning eller nogen betydeligere Partsladning til eller fra dansk eller svensk Havn, og i øvrigt alle Skibe af dansk eller svensk Nationalitet. Ogsaa Skibe i Ballast, bestemte til eller kommende fra dansk eller svensk Havn, vil faa Assistance, saa vidt Isforholdene tillader det og uden Hensyn til Skibenes Nationalitet. Denne Opgave forudsættes at kunne udvides til at omfatte ogsaa fremmede Skibe under Gennemsejling, paa saadanne Vilkaar, som den danske og den svenske Regering maatte fastsætte, eventuelt efter Forhandling med Regeringerne i de Lande, der kan have Interesse i, at saadanne Skibe opnaar Isbrydningsassistance.

I Artikel III gives der dernæst Vejledning angaaende den Fællestjeneste, som man vil yde Skibsfarten med Hensyn til Navigering gennem de paagældende Farvande, angaaende Is-Efterretningstjenesten samt Flyverrekognoscering, der udgør den naturlige Støttetjeneste for selve Isbrydningstjenesten, o. s. v. I Artikel V forpligter de to Regeringer sig til gensidigt at bestrebe sig for til enhver Tid at stille til Fællestjenestens Raadighed det Isbrydermateriel og Flyvemateriel, som er nødvendigt til Løsning af de her omhandlede Opgaver. Det erkendes, at Indsættelse af Materiel bør ske i tilnærmelsesvis samme Omfang fra hvert Land, saa at finansiel Mellemlægning mellem de to Regeringer ordentligvis vil kunne undgaas eller i hvert Fald reduceres til et Minimum.

Dernæst reguleres ved Artikel VII—IX forskellige rent praktiske Anliggender vedrørende Isbrydningstjenesten, idet der gives Regler om ensartede Kendetegn for de til Fællestjenesten henhørende Isbrydere, Klareringsforhold, Kulforsyning, Adgang til Reparation o. s. v. Artikel X henlægger Fællesledelsen for den dansk-svenske Isbrydningstjeneste til København, hvor den etableres i Tilslutning til Søfartsministeriet,